

EXCLAMATORY SENTENCES IN MODERN GERMAN AND UKRAINIAN

The linguistic status of exclamatory sentences is clarified. The particularities of different types of exclamatory sentences as well as their stylistic functions and communicative pragmatic value in modern German and Ukrainian are distinguished.

Keywords: *exclamatory sentences, stylistic functions, communicative pragmatic value, comparison, German, Ukrainian.*

Стаття надійшла до редакції 15.08.2017 р.

УДК 811.161.2: 811.112.2

Ткачівська М. Р., к. філол. н., доц.
Прикарпатський НУ імені Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ.

ТАБУ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ В НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРАХ

Стаття присвячена вивченню вербального табу та його особливостей. Здійснюється аналіз феномену табу в лінгвістичних дослідженнях та подається його репрезентація в різних лінгвокультурах.

Ключові слова: *табу, тема-табу, табуйована лексика, заборона, забобони, застереження.*

Кожне суспільство володіє певними оцінками та нормами, спрямованими на регулювання поведінки людини. Сукупність таких норм та поведінкових зразків надає можливість оцінювати дії людини за шкалою «добре» – «погано». Їхнє недотримання провокує негативну реакцію в суспільстві та викликає громадський осуд. Це означає, що від людини вимагається виконання таких дій, які відповідають встановленим у ньому вимогам норм моралі. Разом з тим існують категоричні заборони на певні дії людей, недотримання яких може призвести навіть до накладання відповідних санкцій. Мова йде про існуючі у кожному суспільстві табу, коріння яких сягає ще первісних часів.

Табу як етнографічний та лінгвістичний феномен неодноразово ставало предметом дослідження теологів, культурологів, етнографів, психологів, лінгвістів. Цій проблематиці присвятили свої наукові розвідки такі українські та зарубіжні лінгвісти, як Хв. Вовк, М. Лесюк, С.Пушик, Л. Ставицька, Ю. Єловська, Л. Курагіна, О. Рогач, М. Лановик, З. Лановик, І. Ігнатенко, А. Швердіна, С. Григораш, Ю. Винничук, Ю. Дем'янова, Є. Снегір'ова, Р. Рада, Д. Зеленін та ін. Відомі дослідження табу в різних мовах. Серед зарубіжних дослідників Р. Рада досліджувала табу та евфемізми в німецькій мові [18]. Табу в італійській та французькій мовах розглядала У. Ройтнер. М. Кнюппель здійснював аналіз мовного табу в тунгуських мовах та діалектах. В. Девкін присвятив свої дослідження російському табу. З. Фройд досліджував табу з точки зору психоаналізу [14]. У. Вробель розглядала культурну специфіку вербальних

та невербальних рекламних повідомлень автентичних вебсайтів з німецького та американського культурного простору та висвітлення табу в інтернетпросторі. Незважаючи на чималу кількість досліджень, у вивченні цієї теми є достатньо прогалин, які потребують детального висвітлення з боку науковців. Існує широкий спектр невикористаних можливостей дослідження табу в художній літературі, публіцистиці, ЗМІ тощо. Недостатньо розглянутим є компаративний аспект слів-табу та тем-табу у різних лінгвокультурах.

Метою нашої статті є вивчення проблеми вербального табу у різних лінгвокультурах. До основних завдань статті належить: огляд наукових розвідок феномена *табу*, аналіз тем-табу та слів-табу в різних лінгвокультурах та порівняльний аналіз табу та забобонів у німецькій та українській лінгвокультурах.

Як відомо, слово «табу» (тапу) походить із полінезійської мови. Завдяки мореплавцеві Джеймсу Куку наприкінці XVIII століття воно потрапило у вжиток англіців. У квітні 1777 р. Дж. Кук вперше зафіксував його в своєму щоденнику. Його швидкому поширенню сприяли етнографи та купці. Наприкінці XVIII-го – початку XIX-го сторіччя слово слугувало великою підмогою для позначення екзотичних особливостей, а також системи заборон, що стосувалися релігії [18]. На думку Р.Ради, «етимологічне трактування полінезійського слова досить суперечливе: «та» означає «позначати», «пу» – «міцний, інтенсивний», тобто «інтенсивно позначений». Деякі вчені вважають, що воно означає також «священний» і «нечистий», або ж «демонічний»» [18 :15-16]. Зигмунд Фройд у книзі «Totem und Tabu. Einige Übereinstimmungen im Seelenleben der Wilden und der Neurotiker» розглядає табу з точки зору психоаналізу. Він зауважує, що полінезійське слово «табу» становить труднощі для перекладу, оскільки у німців немає відповідника до нього. У Стародавньому Римі *sacer* означало те ж, що й табу в полінезійців, *ἄγος* у греків чи *Kodausch* у євреїв. Значення табу розходиться у двох напрямках. З одного боку воно означає: священний, освячений, з іншого: зловісний, небезпечний, заборонений, нечистий. За З.Фройдом, «табу» позначає все: як осіб, так і місця, предмети та стани, які є носієм чи джерелом цієї таємничої особливості <...>, щось, що одночасно є священне, возвеличене, надзвичайне, а також небезпечне, нечисте, зловісне [14 :15]. За Л. Ставицькою, «табу – це заборона на певну дію, слово, предмет; у первісному суспільстві уважалося, що порушення цієї заборони викличе кару з боку надприродних сил» [9 :14].

На думку Ю.Словської, табу – це «заборона конвенціонального характеру, накладена на мовленнєву діяльність особи, групи чи певної лінгвоспільноти» [2 :222]. Л.Курагіна вважає, що «табу – це будь-яка заборона, порушення якої розглядають як загрозу суспільству» [5 :51]. На нашу думку, табу – це встановлена суспільством, групою людей, певною етнічною групою заборона (в т. ч. умовна) на певні дії, рухи, жести, міміку, предмети, звуки, лексичні одиниці та висловлювання, які суперечать загальноприйнятим соціальним нормам, переконанням, віруванням тощо і вживається за певних обставин залежно від виду заборони (віра в силу забобонів, данина магії, вживання заклинань, а також наслідування інших, вивичення з-поміж інших, злість, провокування співрозмовника, підтримка розмови тощо).

Якщо давнє позначення заборон було пов'язане з неспокоєм, тривогою, страхом, то сьогоднішнє трактування стосується здебільшого порушень соціальних норм, що може негативно сприйматися суспільством. Коли ми говоримо про різні табу, їх усіх не слід відносити до первісних часів, оскільки багато заборон сягають ХХ століття та сьогодні. Окрім того, що людина може потрапити у немилість оточення через порушення встановлених суспільством табу стосовно норм поведінки та моралі, вона нерідко потрапляє у залежність від забобонів, пов'язаних із недозволеними діями, рухами, мімікою, жестами та з промовлянням окремих слів, словосполучень, які за повір'ями несуть невдачу, лихо, втрату здоров'я, успіху, талану.

Для того, щоб уберегти себе від негативних впливів, людина ще й досі нерідко вдається до спльовування через плече, постукування по дереву, носіння червоної нитки на зап'ясті тощо. Донині в Україні є чимало людей, що для відвернення негативної енергії звертаються до чаклунок, мольфарів, ворожок та ворожбитів, які здійснюють ритуали відмовляння, зливають на віск, на олово, «викочують порчу» яйцем тощо. Як зазначає Є. Снегір'ова, «колись люди вірили у магічну силу слів та їхню здатність притягувати речі і події, які позначаються цими словами» [8 :261]. Деякі з них приносять родині або її окремим членам нещастя, результатом чого є поява у мові заміників, які не становлять загрози для людини, її родини, маєтності тощо. Це засвідчують, наприклад, евфемізми з українських легенд, які увійшли в українську літературу: «той, що греблі рве», «той, що в скалі сидить» (Леся Українка «Лісова пісня»).

Важко однозначно стверджувати, що вербальне та невербальне табу присутнє у всіх без винятку лінгвоспільнотах, хоча можна припустити, що така думка має сенс. Це пояснюється сформованими упродовж історії традиціями, накладеними на матрицю власної культури і, відповідно, мови. Як зазначає Ю. Дем'янова, «вербальна поведінка індивіда формується на основі культурного досвіду того етносу, до якого він належить. Саме на мовному рівні виявляються особливості світосприймання людини, відбувається витворення й інтерпретація культурних смислів, певним чином програмується свідомість носія тієї чи іншої культури» [1 :173].

Важливу роль відіграють моральні цінності різних культур та встановлені в них соціальні норми. Наприклад, в окремих лінгвокультурах спостерігаються особливості вітання, прощання, комунікації, жестів тощо, а також теми-табу, що належить до компетенції кожної окремої лінгвоспільноти. Так, мусульманки не подають руку під час вітання з чужим чоловіком, японці не дивляться співрозмовнику в вічі. В Індії, Японії, Туреччині та деяких інших країнах не можна заходити в житло у вуличному взутті. В Аргентині вважається ознакою невихованості, коли жінка закидає ногу за ногу. Якщо у Бразилії не бажано дарувати квіти бузкового кольору, бо вони призначені для кладовища, то у Китаї не можна дарувати білі й жовті квіти, у Японії – білі, у Мексиці – жовті або червоні. У Таїланді не можна торкатися до голови інших, приносити в гості квіти, торкатися порога, коли заходиш у будинок. В Індії до тем-табу належить критика атомної зброї Індії та дискусія про конфлікт з Пакистаном, у Китаї – висловлювати сумнів, що китайці винайшли папір. У В'єтнамі темою-табу є дискусія про Китай, у Мексиці – про проблеми біженців, у Чилі – про стосунки з Аргентиною, в Італії – про мафію, в Іспанії – про стосунки між басками

та каталонцями, в Чехії – про німецько-чеське минуле. На Кубі до табу відноситься критика марксистсько-ленінської ідеї, у Перу – запитання про війну з Еквадором, у Болівії – розмовляти про політику та дискутувати на релігійні теми, в Естонії та Латвії – розпочинати дискусії про Росію, у Греції – про політичну ситуацію на Кіпрі, про Туреччину, у Туреччині – дискутувати про Кіпр, Грецію та курдів, в Англії – критикувати королівську родину та ін.

В арабських країнах заборонено заходити у святі місця у взутті [порівн. Schneider-Flaig 2004]. У різних народів певним рослинам, тваринам, фігуркам, предметам приписують магічну силу, спрямовану на притягання чи відштовхування щастя. Наприклад, магічна сила речей, які притягають щастя: підкова (низка країн Європи, Китай), чотирилиста конюшина, свиня (Німеччина, Китай), заяча лапка, сажотрус, Maneki Neko (Японія, Китай).

У деяких лінгвокультурах магічна сила приписується числам. Наприклад, для китайців – це число 8 (порівн. із числом 7 для християн). У Японії число 4 належить до табуйованих, у багатьох країнах Європи число 13 приносить невдачу, у т.ч. п'ятниця 13-го числа.

Магічна сила, закладена у табуйовані слова чи дії, за дослідженнями психоаналітиків може негативно впливати на здоров'я людини, сімейні стосунки, стан справ у господарстві тощо. Сюди слід віднести ще рівень інтенсивності переконання індивідуума щодо можливості його враження за допомогою слова. Як зазначає Л. Курагіна, «культурна специфіка мовних табу впливає на сфери табування, ступінь їх табуйованості, вибір мовних та комунікативних засобів для вживлення відповідних смислів» [5 :52]. Відомо, що одні й ті ж табу можуть мати різний ступінь заборон, залежно від реципієнта та соціальних норм (право, звичаї, засади громадських організацій, а також релігійні, моральні, естетичні норми). До сфер, які мають високий ступінь табуйованості, у багатьох країнах належать інтимні стосунки. Мова йде перш за все про сексуально-поведінкові моделі. Це стосується й України. Відповідно, в українців на інтимні стосунки здавна накладалися певні табу. Наприклад, у попередніх століттях чоловіків застерігали від інтимного зближення з жінкою перед дорогою, риболовлю, полюванням, оранкою, сівбою. Табу на близькі інтимні стосунки накладалося у святкові дні, у п'ятницю та ін. Особлива увага приділялася «чесності дівчини» (обряд «комори»). «Чесна» наречена приносила в родину добробут, багатство, врожаї, а «нечесна» – навпаки, усіяла нещастя [4 :105-125].

Особливої уваги на теренах заборон та теми-табу в цілому заслуговують дослідження відомого етнографа, фольклориста і діалектолога Д. Зеленіна, який з 1916 до 1925 року викладав у Харківському університеті й очолював кафедру російської мови та словесності. Його книга „Russische (Ostslavische) Volkskunde“, написана на замовлення німецьких філологів як дослідження етнографії східних слов'ян, принесла успіх науковцеві не лише в Україні, але й за кордоном. Досліджуючи етнографічні джерела українців, учений констатує, що наші предки володіли багатьма табу. Це стосувалося як рослинного (зілля, зерно), тваринного світу (пес, ведмідь, вовк, бджола), побуту (піч), так і стихій (вода, вогонь та ін.). Наприклад, в українців широко поширена святочна заборона слова мак («на кутю», головним чином 24 грудня) [3 :22].

Якщо 24 грудня згадати вовка, то він цілий рік буде крутитися біля худоби. В Україні не слід було називати вовка вовком. Краще назвати його *дядько* або ж *сірий, сіроман, сіроманець*. Звідси й прислів'я: *про вовка промовка, а вовк у хату*. На Волині вовка називали *кузка, позанець*, гуцули – *малий, тот малий* (на відміну від ведмеда, якого називали *великий* [3 :103] або ж *звір, звірак*. Оскільки дослідження Зеленіна упродовж довгого часу належить до фундаментальних, його цитують багато зарубіжних учених. У своїй роботі „*Neuere Literatur zum Sprachtabu*“ В.Гаверс виділяє статті Зеленіна як «надзвичайно змістовний матеріал щодо зв'язку між табу і мовою». Вчений зауважує, що все частіше можна спостерігати, як замість заборонених у рідній мові слів вживають іншомовні замітники (напр., польські, німецькі та ін.) [15 :129-132].

Якщо вірити забобонам, то існує ряд живих істот, предметів та явищ, які приносять лихо. У різних країнах вони різні. Серед тварин, наприклад, це чорна кішка. Якщо у єгипетській культурі кішка вважалася священним створінням, то в інших культурах – втіленням зла. У Середньовіччі вірили, що відьми можуть перевтілюватися в кішок. Якщо в Україні чорний кіт переходить дорогу – не пощастить, у Британії, навпаки, «*чорний кіт приносить британцям усніх – If you see a black cat you will have good luck*» [6, с. 81]. У Німеччині немає однозначного ставлення до кішки. Наприклад: „*Dreifarbige Katzen sind Glückskatzen*“. Спостерігається двоєке ставлення до чорної кішки, хоча вона передусім вважається втіленням лиха: „*Schwarze Katze von links – Unglück bring's*“, „*Die schwarze Katze läuft von links nach rechts – bringt, was Schlech'ts! Von rechts nach links, dann geling's*“ («Чорна кішка зліва направо – лихо спішить, справа наліво – тобі пощастить»). Інший варіант: „*eine schwarze Katze von rechts nach links bringt Glück und von links nach rechts Unglück*“. У римлян права сторона колись позначала нещастя, в той час як ліва – щастя. Лише в кайзерівський час вони перейняли у греків віру про ліву сторону як нещасливу. Як і в Старому Завіті, у Єгипті колись права сторона часто вважалася позитивною, а ліва – негативною [17]. Порівняймо нім.: „*Steh nicht mit dem linken Fuß zuerst auf*“ (якщо встати зранку на ліву ногу, то все полетить шкереберть) – в українській мові «*Встани (ступити) не на ту ногу /на ліву ногу*» (бути без причини в поганому настрої) [7].

Аналізуючи забобони та прикмети у німецькій лінгвокультурі, спостерігаємо широкий спектр їх дотичності до навколишнього світу. Вони стосуються явищ природи („*Fällt eine Sternschnuppe, geht ein Wunsch in Erfüllung*“), предметів побуту („*Scherben bringen Glück*“, „*Aufs Geld gespuckt, vermehrt es sich*“, „*Zerbrochener Spiegel, sieben Jahre Pech*“, „*Wäsche waschen zwischen den Jahren bringt Unglück*“, „*Mit dem Kehricht fegt man das Glück aus dem Haus*“, „*Fällt eine Stecknadel zu Boden, gibt's Streit*“, „*Hufeisen bringen Glück*“), стосунків у родині, подружнього життя („*Wer am Tischbein sitzt, bekommt eine böse Schwiegermutter*“, „*Geschenke aus Glas zerschneiden die Ehe*“), весілля („*Regen zur Hochzeit bringt Geld*“, „*Das Brautpaar muss die Nacht vor der Hochzeit getrennt verbringen*“, „*Eine Braut braucht zur Hochzeit etwas Neues, etwas Geschenktes und etwas Geliebtes*“), народження дітей („*Zucker auf dem Fensterbrett lockt den Klapperstorch an*“, „*Wer den Namen vor der Geburt nennt, zieht Unglück aufs Kind*“), їжі та напоїв („*Wer an Fastnacht Bier trinkt, lebt länger*“, „*Salz soll man nicht verschütten*“, „*Die Zukunft liegt im Kaffeesatz*“), зовнішнього вигляду, відчуттів („*Schluckauf sagt dir, dass jemand an dich denkt*“, „*Juckt*

die Nase, steht Besuch ins Haus“, „*Klingelt's im Ohr, wird über dich geredet*“), здоров'я („*Gesundheit bringt's, wenn man übers Johannisfeuer springt*“), відпочинку, сну („*Träume, die man dreimal träumt, gehen in Erfüllung*“), часу („*Wie Neujahr, so das ganze Jahr*“), днів тижня („*Reise nie an einem Montag*“, „*Wer freitags lacht, wird montags weinen*“, „*Freitag, der 13., ist ein Unglückstag*“), звуків („*Pfeife nicht auf der Bühne*“), рослин („*Wo die Brennessel steht, schlägt der Blitz nicht ein*“, „*Efeu bringt den Streit ins Haus*“, „*Vierblättriger Klee bringt Glück*“, „*Mistel hält den Zauber fern*“), тварин, комах („*Marienkäfer bringen Glück*“, „*Frisst Hund Gras, gibt es schlechtes Wetter*“), дорогоцінного каміння („*Granat schützt vor Dieben*“) та ін. [порівн. 13]. Магічна сила предметів та явищ, зафіксована у мові, засвідчує особливості німецької лінгвокультури. Ці особливості переплетені з її історією та культурою, збігаються чи мають деяку схожість із певними особливостями, віруваннями та переконаннями інших лінгвокультур, у тому числі української. Так, українська лінгвокультура багата подібними забобонами, які стосуються різних сфер життя, побуту, днів тижня, пір року, чисел, рослинного та тваринного світу, тощо (*«розсипана сіль – на сварку»*, *«п'ятниця, 13-е число – приносить біду і прикроці»*, *«який Новий рік, такий і рік»*, *«посуд б'ється на щастя»*, *«ніс свербить – на гостину»*, *«не свищи, дівко, в хаті, бо просвищеш свої браті, не свищи у полю, бо просвищеш свою долю»*, *«розбите дзеркало приносить нещастя»*, *«коли людина гикає, її хтось згадує»* та ін.). Далеко не кожне вірування, прикмета чи забобон належить до табу. Наприклад, *„Schluckauf sagt dir, dass jemand an dich denkt“* – «коли людина гикає, її хтось згадує»; *„Luckt die Nase, steht Besuch ins Haus“* – «ніс свербить – на гостину».

Отже, на сьогоднішній день феномен табу залишається актуальним для багатьох лінгвокультур, у т.ч. для німецької та української. Неоднозначне ставлення людини до світу, почасти спричинене релігійними переконаннями, магією, що викликає страх перед невдачами та карою надприродних сил тощо, знаходить свій відбиток не лише в діях, але й у мові. Окрім того, що кожна з лінгвокультур має свої табу, у них є багато спільного. Незважаючи на те, що частина усталених табу та забобонів втратила свою актуальність, сприймається багатьма індивідуумами без страху або акцентується лише за інерцією, їхня лівова частка ще досі не втрачає своєї важливості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Дем'янова Ю.О.* Волонгативи з негативною семантикою. Лінгвокультурологічна інтерпретація мотивів і образів /Ю.Дем'янова// Вісник Запорізького національного університету №1, 2010 С. 173 – 179. 2. *Єловська Ю.В.* Поняття табу та його класифікація в сучасному мовознавстві /Ю.Єловська// Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». Том 2. – № 8. – С.221-223. 3. *Зеленин Д. К.* Табу слов у народов восточной Европы и северной Азии: Ч. II. Запреты в домашней жизни/Д.К.Зеленин// Сб. музея антропологии и этнографии. – 1929– Т. IX. – 164 с. 4. *Ігнатенко І.* Жіноче тіло у традиційній культурі українців /І.Ігнатенко. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2016. – 224 с. 5. *Курагіна Л. П.* Табу як лінгвістичне явище (на прикладі німецької лінгвокультури) /Л.Курагіна// Наукові записки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Філологічні науки: Науковий журнал. Кн. 1/ Відп. ред. Г. В. Самойленко. – Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2016. – С.51-56. 6. *Рогач О. О.* Забобони та прикмети як складові частини мовної картини світу англійців /О.Рогач// Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2012. – С. 80-83. 7. *Словник української*

мови. Академічний тлумачний словник (1970-1980). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/sl>. 8. *Снегір'ова С.* Евфемізми як витончена форма мовленнєвого мистецтва / С.О. Снегір'ова // Лінгвістика XXI століття: нові дослідження і перспект. – К.: Логос, 2012. – С. 261-266. 9. *Ставицька Л.* Українська мова без табу. Словник нецензурної лексики та її відповідників. Обценізми. Евфемізми. Секуалізми / Л.Ставицька. – К.: Критика, 2008. – 454 с. 10. *Ткачівська М. Р.* Вставні слова і мовне табу (про ще одну проблему лихослів'я) / Ткачівська М.Р.// Наукові записки. – Випуск 126. – Серія: Філологічні науки (мовознавство) – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2014. – С. 266 – 270. 11. *Ткачівська М.Р.* Мова гніву або вербальне опоганення / Ткачівська М.Р.// Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологічна (мовознавство): збірник наук. праць. – Вінниця: ТОВ «Фірма «Планер», 2014. – Вип. 19. – С. 263-268. 12. *DUDEN.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу від 5.09.2016: <http://www.duden.de/rechtsschreibung/Schlag>. 13. *Fischer A., Eckstein P.* Aberglaube. Scherben bringen Glück. Edition XXL, 2005. – 196 S. 14. *Freud S.* Totem und Tabu. Einige Übereinstimmungen im Seelenleben der Wilden und der Neurotiker/ Sigmund Freud. Unter Mitwirkung von Marie Bonaparte, Prinzessin Georg von Griechenland hrsg. von A.Freud, E. Bibring und E. Kris. by Imago Publishing Co., Ltd. – London, 1940. – 103 S. 15. *Havers W.* Neuere Literatur zum Sprachtabu. Sitzungsberichte, 223. Band 5. Abhandlung. In Kommission bei Rudolf M.Rohrer. – Wien, 1946. – 211 S. 16. *Kaindl R. F.* Die Huzulen. Ihr Leben, ihre Sitten, und ihre Volksüberlieferungen. 1866-1930/ Raimund Friedrich Kaindl. Published 1894. – 150 S. 17. *Knobloch H.* Rechts und links. Das wissenschaftliche Bibelportal der deutschen Bibelgesellschaft, 2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу від 11.10.2016: <https://www.bibelwissenschaft.de/stichwort/32906/> 18. *Rada R.* Tabus und Euphemismen in der deutschen Gegenwartsprache: mit besonderer Berücksichtigung der Eigenschaften von Euphemismen/ Roberta Rada. – Budapest : Akad. Kiadó, 2001. – 212 S. 19. *Tkachivska M. R.* Ukrainian Swearing in the Mirror of German Translation / M.R.Tkachivska // Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University. Scientific edition. Series of Social and Human Sciences. – Vol. 2, No. 2-3. – Ivano-Frankivsk, 2015. – С. 66-70.

*Ткачівська М. Р., к. філол. н., доц.
Прикарпатський НУ імені Василя Стефаника, Івано-Франківськ*

ТАБУ И ЕГО ОСОБЕННОСТИ В НЕМЕЦКОЙ И УКРАИНСКОЙ ЛИНГВОКУЛЬТУРАХ

Стаття посвячена изучению вербального табу и его особенностей. Осуществляется анализ феномена табу в лингвистических исследованиях и его репрезентация в различных лингвокультурах.

Ключевые слова: табу, перевод, запрет, предрассудки, предостережения.

*Tkachivska M.R. PhD., Associate Professor
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, Ivano-Frankivsk*

TABOO AND ITS PECULIARITIES IN GERMAN AND UKRAINIAN LINGUISTIC CULTURES

The article deals with the issue of a verbal taboo and its peculiarities. It considers the taboo phenomenon and its representation in different linguistic cultures.

Keywords: taboo, taboo-topic, taboo vocabulary, prohibition, superstition, linguistic culture.

Стаття надійшла до редакції 15.03.2017.